



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

**Fleury, Claude**

**Augustæ Vindelicorum, 1787**

**VD18 90119649**

§. 69. Franciæ Præsulum zelus contra Judicum sæcularium attentata.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

## §. LXIX.

Sæc. XVIII.  
A.C. 1742.*Franciae Praesulum Zelus contra Judicium sæcularium attentata.*

Fluxerat annus hujus sæculi quadragessimus oëtavus, in quo vel maxime Benedicti XIV. Papæ animum afflixerant Gallorum turbæ ab Appellantibus majori indies petulantia suscitatae: eodem quoque tempore Jansenistæ, qui correctionis impatientes in Hollandiam aufugerant, ad eundem Pontificem literas dederunt, in quibus varias præscribere condiciones, sub quibus in sacrae Sedis gratiam redire, ac debitæ submissionis homagium præstare parati essent, dummodo ad acceptandam Constitutionem *Unigenitus* non adigerentur. Horum causam apud sacram Sedem Marchio Nicolinius Abbas & P. Norbertus Capuccinus strenue urgebant. Probe equidem summus Pontifex prospexerat, propositam reconciliationem ejusmodi conditione circumscribi, quæ non animi docilitatem, sed pervicaciæ velamentum præferret: ne tamen dubiam reddendæ pacis spem, & ancipitem perditas oves reducendi viam declinasse argueretur, Mense Octobri Congregationem habere voluit, in qua unacum Cardinalibus Corfinio, Besozzio,

X x 3

Tam-

Sæc. XVIII.

A. C. 1742

~~UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN~~

Tamburino & Valenti aliisque consummatae scientiæ Præsulibus in deliberationem vocari præcepit, qua planiore via controversiæ litesque occasione præfatæ Constitutionis hucusque in Galliis agitatae extingui possent; voluit etiam, ut concordiaæ capita a Jansenistis Batavis nuper proposita discuterentur. Atamen unanimi Purpuratorum suffragio responsum est, unicum reconciliationis medium esse sinceram erga decisiones Apostolicas obedientiam: quid vero circa exortas diffensiones decisum fuerit, patebit ex ipsa summi Pontificis declaratione, quam mox subjiciemus.

Cum autem interim in Galliis indies semper periculosiores motus ab Appellantibus contra Ecclesiæ jura concitantur, hinc Franciæ Præsules Apostolico Zelo incensi serio de opportunis mali sedandi mediis consultarunt. Conveniant anno Christi supra millesimum septingentesimo quinquagesimo secundo viginti & unus Antistites, quos inter etiam numerabatur Christophorus de Beaumont seu Bellomontius, qui postea Lucæ Ventimillio in Parisiensi Archiepiscopatu successerat. Hi re mature pensata nil consultius, magisque efficax fore censebant, quam ut ad Regiæ Majestatis solium provoluti epistolam

iam porrigerent, in qua inconcussis ip- Sæc. XVIII.  
 sius Christi Domini, Apostolorum, SS. A. C. 1742.  
 Patrum & Conciliorum testimoniis at-  
 que effatis solide probaretur, Ecclesiam  
 in rebus fidei & Sacramentorum a nulla  
 potestate laica dependere, ipsumque  
 Regnum per refractoriorum ausus in di-  
 scrimen adduci &c. Solide etiam pro-  
 pugnarent, dogma esse extra omnem  
 controversiam positum, Ecclesiam in  
 omni re sacra, præsertim vero quoad  
 docendas veritates ad fidem pertinen-  
 tes, & Sacramentorum administratio-  
 nem, omnino supremam, absolutam  
 & independentem potestatem habere,  
 Bullam *Unigenitus* tanquam iudicium  
 dogmaticum & irreformabile universalis  
 Ecclesiæ, & tanquam legem Ecclesiæ  
 in materia doctrinæ, & tanquam legem  
 status ab omnibus esse pure & simplici-  
 ter recipiendam, & Sacramenta iis, qui  
 eidem notorie & pertinaciter resistunt,  
 sine sacrilegio, & sacrorum jurium læ-  
 sione non posse administrari. Hæc plu-  
 raque alia Episcopi in sua epistola gra-  
 vibus oppido verbis exponebant, simul-  
 que invehebantur in attentata hucus-  
 que non audita iudicum sæcularium,  
 qui Ministros Jesu Christi invites & de  
 conscientia mali convictos compellunt  
 ad ministranda Sancta Sanctorum per-  
 sonis notorie indignis, idque contra il-  
X x 4 lorum

Sæc. XVIII  
 A. C. 1742  
 lorum Ministrorum propriam conscientiam, contra mandata suorum Episcoporum, contra ritualium propriorum instructionem, contra jus Ecclesiasticum, & contra jus Divinum &c. Hujus ergo tenoris epistolam Præsules Regi exhibebant Episcopali caractere dignissimam, in qua disertis verbis declarabant, se non modo Episcopatus, sed & totius Ecclesiæ Augustissimi Sacramenti, imo ipsius Jesu Christi causam agere. Excipiebantur hi Præsules a Rege cum manifestis singularis benevolentiae testificationibus, ac certa pollicitatione, Regem pia Præsulum consilia omni auctoritatis suæ mole suffulturum.

Porro eadem hæc epistola ad omnes Franciæ Antistites mittebatur, ex quibus omnino octoginta doctrinam in ea contentam suo assensu ac chirographo munierunt, adeo, ut jure unisona totius Gallicanæ Ecclesiæ vox dici queat.

## §. LXX.

*Franciæ Episcopi ad Papam deputati pro obtinenda suæ doctrinæ confirmatione.*

Id, quod Christianissimus Rex Franciæ Præsulibus pro avita sua Religione pollicitus erat, eo promptius exequabatur